

for de danske Industrier, har sin store Betydning, selv om det drejer sig om mindre Virksomheder. Jeg var egentlig, jeg vil ikke sige ilde berørt, men jeg fandt det underligt, at det ærede Medlem i sine Udtalelser forgangen Dag syntes at ville paastaa, at det Andragende, som var fremkommet fra de 502 Kartoffeldyrkere, var foranlediget af Fabrikkerne. Jeg ved intet derom, men jeg ved aldeles bestemt, at den Fabrik, som er anlagt ved Holstebro, er fremkommen alene af Interesse for denne Egn, og jeg ved lige saa bestemt, som jeg udtalte forgangen Dag, at naar Kartoffelavlerner ordne sig paa samme Maade som andre Andelsselskaber, kan denne Fabrik meget let overtages af dem paa billige Betingelser. Derfor bør det ikke have det fjerneste Skin af, at denne Fabrik er fremkommen af Vindesygge eller Forretningshensyn, den er fremkommen paa den Maade, jeg har sagt, og de Fordele, som det ærede Medlem mener, at Fabrikken skulde have af en Beskyttelse paa Kartoffelmel, kunne fuldt ud tilfalde Kartoffelavlerner. Ved forrige Toldlovbehandling havde Landstinget den samme Opfattelse, idet det vedtog en Told af 2 Øre pr. Pd., og det samme Standpunkt vil, er jeg overbevist om, i alt Fald Højre indtage ogsaa under den kommende Toldlovbehandling.

Jeg kan ikke lade denne første Behandling gaa til Ende uden at berøre Mølleindustrien. Det er en Industri, som jeg ikke saa sjældent har lagt mig i Selen for, idet jeg mener, den fortjener det. Det er saaledes, at den danske Mølleindustri for det første ved Toldmure, som man ikke har andet Vaaben imod end at flytte Fabrikkerne indenfor dem, og dernæst ved den, om ikke offentlige saa dog skjulte, Indførselspræmie, som er tillagt fremmed Mel, der kommer Syd fra, er bragt i en forfærdelig Dekadence og Tilbagegang. Jeg skal i saa Henseende oplyse, at efter Statistisk Tabelværk var Indførselen af formalede Kornvarer i 1884 ikke mere end 3½ Mill., den steg i 1894 til 54 Mill. og i 1905 til 140 Mill., medens paa den anden Side Udførselen, der i 1884 var 150 Mill., i 1894 sank til 21 Mill., og i 1905 til kun 13½ Mill. Af disse Tal fremgaar det jo klart, at hele dette store Erhverv er, om ikke knust, saa dog bragt meget langt ned, og det er ganske naturligt, at naar de tyske Møllere ved at indføre Korn over Grænsen Nord fra og lade det gaa tilbage som Mel opnaa en skjult Beskyttelsespræmie af 1 Kr. 31 Øre pr. 100 Kilo Hvedemel og

69 Øre pr. 100 Kilo sigtet Rugmel, er det fordelagtigt at gøre hele denne Transaktion saa betydelig som mulig, men der ved opstaar det Forhold, at alle Indtægterne ved Formalingen gaa aldeles uden om den danske Mølleindustri. Landstinget havde denne Sag for Øje ved den sidste Behandling i 1898—99 og stillede da Forslag om en Told af ¾ Øre paa formalede Kornvarer med Undtagelse af groft Rugmel; det vilde man selvfølgelig ikke røre ved. For at denne Beskyttelse ikke skulde kunne komme til at virke som Fordyrelse af Brødet, erklærede de danske Møllere sig den Gang villige til foreløbig at gøre et Forsøg paa kun 1 eller 2 Aar. Landstinget fulgte til Dels den samme Vej, det indskrænkede sig til at lade det Forslag, som af det vedtoges, blive gældende for 5 Aar, men det blev selvfølgelig ikke vedtaget i det andet Ting og er heller ikke optaget i det nuværende Lovforslag. Imidlertid vil jeg henlede Opmærksomheden paa det, det er et stort Spørgsmaal. Med Hensyn til min Stilling til selve Toldlovsforslaget skal jeg ganske kort berøre den uden derved at komme ind paa Enkeltheder. Jeg erkender, at Forslaget, saaledes som det blev forelagt af den højtærede Finansminister, indeholdt adskillige Punkter, som egnede sig til at danne et godt Grundlag for Forhandlingerne. Dette er dog nu for en Del anderledes som Følge af Ændringerne i det andet Ting. Dog haaber jeg, at man ved de nærmere Forhandlinger maa kunne opnaa Forbedringer deri. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) nævnte forleden Dag mange Sætsler, med Hensyn til hvilke der var opnaaet Enighed i Toldkommissionen. Det er ganske rigtigt, men desværre blev den Forventning, man havde til denne Overenskomst, ikke fuldt opfyldt, idet der allerede ved 1ste Behandling af Toldlovsforslaget i Folketinget skete Forandringer, navnlig Omposteringer, som forrykkede Forholdet. Nu kan man jo ikke, som det ærede Medlem siger, gaa ud fra, at hvad der var god Latin den Gang, for 10 Aar siden, da disse Overenskomster bleve truffene, ogsaa er det i Øjeblikket. Sagen er jo nemlig den, at siden den Tid ere navnlig mange Raa- og Hjelpestoffer stegne ganske betydeligt i Pris, og en Ting er vis, at Arbejdslønnen gennemgaaende er stegen meget betydeligt paa alle Omraader. Altsaa vil det selvfølgelig være absolut nødvendigt endog for Positioner; om hvilke man var fuldstændig enig, at foretage Undersøgelser af, om de Oplysninger,